Στή δίκη τῶν κ.κ. Μήνη καί Παντελάκη

ΟΙ ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ Β. ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΗΓΟΡΩΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΕΩΣ

Κατά τή χθεσινή ἡμέρα τῆς δίκης τῶν κ. κ. Μήνη καί Παντελάκη ἀγόρευσαν ὁ Βασιλικός Ἐπίτροπος, ἀντεισαγγελεύς Πλημμελειοδικῶν κ. Φλωράτος, καί οἱ συνήγοροι ὑπερασπίσεως κ. κ. Γ. Μαγκάκης, Εὐάγγ. Μαχαίρας, Χρ. Ἀργυρόπουλος καί Στ. Κανελλόπουλος.

Ὁ κ. Βασιλικός Ἐπίτροπος, εἶπε μεταξύ ἄλλων:

«Οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες τρομοκράται διανοίγουν μίαν ἐθνικήν ὁδόν μελλούσης καταστροφῆς. Διά τῶν ἐνεργειῶν των προσπαθοῦν νά καταλύσουν τήν ἔννοιαν τοῦ κράτους καί τήν ἔννοιαν πάσης ἐννόμου τάξεως.

Ὁ ἑλληνικός λαός, ὡς ἄγρυπνος μνήμη κοινοῦ παρελθόντος καί ὡς θετική βούλησις κοινοῦ μέλλοντος, καταδικάζει τάς ἐνεργείας τῶν βομβιστῶν, τῶν τρομοκρατῶν καί τῶν ἀναρχιστῶν.

Μέλη τινά ἀποτελοῦντα μίαν διεθνιστικήν ἤ μᾶλλον μηδενιστικήν μάζαν, ἐπικρατοῦν τήν συμπεριφοράν αὐτῶν καί ἐπιχαίρουν διά τήν ἀδελφοκτόνον διχόνοιαν καί τήν ὑπονόμευσιν τῶν κρατικῶν θεμελίων.

Ὁ ἑλληνικός λαός, ὡς ἐνσαρκωτής καί ἐκφραστής ὑψηλῶν ἰδανικῶν μέ λαμπράν ἱστορίαν εἰς τήν ἀνά τούς αἰώνας παγκόσμιον διαδρομήν καί μέ μακραίωνα παράδοσιν, καταδικάζει τάς μεθόδους βίας, ὁλέθρου καί σπαραγμοῦ.

Ὁ κρατικός φορεύς ἔχει καθῆκον καί ἐν ταυτῷ νομικήν καί ἠθικήν ὑποχρέωσιν νά παρέξῃ εἰς ἅπαντας τούς πολίτας ἡσυχίαν, ἀσφαλῆ τρόπον διαβιώσεως καί κοινωνικήν εἰρήνην.

Φρονῶ, ὅτι αἱ πράξεις τῶν κατηγορουμένων εἶναι ἀξιόποιναι οὐχί μόνον διότι αὐταί καθ' ἑαυταί προβάλλονται ὑπό τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἀλλά διότι εἶναι εἰσέτι ἄνευ ἠθικοῦ τινός θεμελίου.

Καί μετά ταῦτα ἐρωτᾶται, ποία θεωρία εἶναι δυνατόν νά κριθῇ κεχωρισμένως εἰς τήν ἐφαρμογήν της. Φρονῶ, ὅτι πᾶσα θεωρία εἶναι ἰδιόρρυθμη μορφή τῆς πρακτικῆς. Πάντοτε ἡ ἀξία ταύτης ἐξαρτᾶται ἀπό τά ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς της.

Αἱ αἰτιάσεις τῶν κατηγορουμένων ὅτι προέβησαν εἰς τοποθετήσεις τῶν βομβῶν «δι' ἐκφρασιν ἀντιθέσεως» εἶναι ἀνεδαφικαί, ἔωλαι καί ἀσύστατοι.

Φρονῶ, ὅτι οἱ μοναδικοί τρόποι ἐξευρέσεως πάσης λύσεως, παντός προβλήματος εἶναι ὁ λόγος καί ὁ ἀντίλογος. Εἰς τήν κρινομένην ὑπόθεσιν ἠκολουθήθη ἡ καταδικαστέα μέθοδος τῆς βίας καί ἐσκεμμένως παρελείφθη ἡ εὐπρεπής εὐπρόσωπος καί ἐντός τῶν νομίμων πλαισίων ἔκφρασις πάσης τυχόν ἀντιθέτου ἀπόψεως.

Οἱ ἀναρχισταί, οἱ βομβιστραι καί οἱ τρομοκράται προσπαθοῦντες νά ἀγιοποιήσωσι ἕνα φονικόν σκοπόν χρησιμοποιοῦν μέσα, πράξεις βίας καί ἐνεργείας ἀνθρωποφαγιασμοῦ μέ συνέπειαν νά ῥέῃ αἷμα ἀθώων πολιτῶν εἰς τά πεζοδρόμια καί τάς ὁδούς τῶν πόλεων, μέ ἀποτέλεσμα νά θέτουν ἑαυτούς πρότυπα πρός μίμησιν.

Φρονῶ, ὅτι μέσα εἰς τό θεμελιακόν πλαίσιον τό ὁποῖον λέγεται Δημοσία Τάξις, αἱ ἐνέργειαι τῶν κατηγορουμένων δέν ἤχησαν ἐναρμονίως ἀλλά ἀντήχησαν δαρδαροφώνως καί δι' αὐτό προτείνω τήν ἀναχώρησιν αὐτῶν, δεχόμενος τό ἐλαφρυντικόν τοῦ προτέρου ἐντίμου βίου καί διά τούς δύο».

Ὁ κ. Γ. Μαγκάκης

Εἰς τήν ἀγόρευσίν του ὁ κ. Μαγκάκης ἀναπτύσσοντας τό νομικόν μέρος τῆς ὑποθέσεως ἐτόνισε μεταξύ ἄλλων:

«Κατηγοροῦνται διά συρροήν τῶν ἀδικημάτων τῆς ἐκρήξεως τῆς συναποφάσεως πρός ἔκρηξιν, τῆς προμηθείας ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καί φθορᾶς ξένης ἰδιοκτησίας.

Τοῦτο ὅμως ἀποτελεῖ ἐσφαλμένην νομικήν ἄποψιν τῶν διωκτικῶν ἀρχῶν καί ἐν τῇ οὐσίᾳ ἀνύπαρκτον νομικήν προϋπάθειαν. Διότι ὅταν τις πραγματοποιῇ ἔκρηξιν μαζί μέ ἄλλον ἀναμφισβητήτως πρόπει προηγουμένως νά ἔχῃ προαγηθῆ συναποφασις μετ' αὐτοῦ καί νά ἔχῃ γίνει ἡ προμήθεια τῶν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν διότι ἄλλως δέν εἶναι λογικῶς δυνατή ἡ ἐκτέλεσις τοῦ συναποφασισθέντος ἀδικήματος. Κατά συνέπειαν πρόκειται περί ἑνός καί μόνου ἀδικήματος καί οὐχί περί πολλῶν ὅστε νά ἔχωμεν συρροήν καί συνεπῶς καί συρροήν ποινῶν.

Δέν εἶναι ἐπομένως δυνατόν ν' ἀθροισθοῦν μαζί μέ ἄλλα ὅλα αὐτά τά ἀδικήματα καί αἱ ποιναί ἀλλά πρόκειται περί ἑνός καί μόνου ἀδικήματος μέ προτέρας μή τιμωρητάς πράξεις, διότι ὅλαι αὐταί ἀπορροφοῦνται ἀπό τήν τελευταίαν πράξιν τῆς ἐκρήξεως.

Ἐπίσης ἡ ἐκ τῶν ἐκρήξεων ἐπερχομένη τυχόν φθορά ξένης περιουσίας δέν ἀποτελεῖ χωριστόν ἀδίκημα ἀλλά τό ἀναγκαῖον ἐπακόλουθον τῆς λαβούσης χώραν ἐκρήξεως καί συνεπῶς δέν ἔχομεν συρροήν ἀλλά ἕνα καί μόνον ἀδίκημα. Ἡ φθορά ἀπορροφᾶται ἐκ τῆς βαρυτέρας πράξεως τῆς ἐκρήξεως.

Εἰς ὅλας αὐτάς τάς περιπτώσεις τότε μόνον ἔχομεν τιμωρούμενον ἀδίκημα ἑκάστου καί ἐφ' ὅσον δέν ἀκολουθήσῃ ἡ βαρυτέρα πρᾶξις τῆς ἐκρήξεως.

Ὁ κ. Μήνης συνέχισε ὁ κ. Μαγκάκης, εἶναι ἄνθρωπος γεμάτος φωτιά. Ἡ ἀνθρωπότης καί εἰδικώτερον ἡ πατρίδα μας ὀφείλει πολλά εἰς αὐτούς τούς ἀνθρώπους. Αὐτός εἶναι ὁ Μήνης. Δέν πρόκειται νά σᾶς πῶ ὅτι ὁ Μήνης εἶναι τό καλό καί ἠρωϊκό παιδί καί μή τό δικάσετε. Ἄν ζητοῦσα κάτι τέτοιο καί εἶχε μιά ὁμβδα ἀκόμη μαζί του θά τήν πέταγε σέ μένα.

Δέν δέχεται ὁ Μήνης ὅτι ἤθελε νά προκαλέση κίνδυνον εἰς τούς πολίτας. Δέν μπορεῖτε νά δεχθῆτε ὅτι εἶχε δόλον. Ἐάν ἤθελε νά κάμῃ κακό ὁ Μήνης θά μποροῦσε νά κατασκευάσῃ ὁμβδες. Διαπιστώσατε κ. Στρατοδικαι τάς γνώσεις καί τάς ἱκανότητάς του.

Ἄς μήν αὐταπατώμεθα. Τό ἀδίκημα διά τό ὁποῖο κατηγορεῖται ὁ κ. Μήνης εἶναι πολιτικό. Δέν πρέπει νά κριθῆ μέ σκοπιμότητα. Δέν τό λέγω διά νά δημιουργήσω ἐντυπώσεις εἰς τό ἀκροατήριον, τό ὁποῖον ἄλλωστε δέν ὑπάρχει.

Θά μοῦ ἤτε, ὅμως: Δέν ἤθελε νά δημιουργήση κοινόν κίνδυνον εἰς πρόγματα. Ἀπαντῶ ὄχι. Δέν ἐπεδίωκεν κοινόν κίνδυνον. Τοποθέτησε μίαν κροτίδα εἰς τόν συγκεκριμένον αὐτοκίνητον τοῦ Ἀμερικανοῦ στρατηγοῦ, μία ἄλλην εἰς τό προαύλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μήτιας καί ταρακουνηθῆ ὁ Ἅγιος Ἱερώνυμος κ.λ.π.

Θά πῆ ὁ κ. πρόεδρος: Μά ὁ κ. Μήνης παραδέχθη πώς ἐάν μιά βόμβα ἐκραγῆ εἰς τό χέρι, μπορεῖ νά τό κόψῃ. Κατ' ἀρχήν δέν εἶπεν αὐτό ὁ κ. Μήνης. Δέν τόν ἀφήσατε νά συνεχίση διά νά σᾶς ἐξηγήση. Καί ἐκ νεοῦ σπίρτα ἄν κρατᾶτε εἰς τό χέρι σας καί τοῦ δάλετε φωτιά θά ὑποστῆτε κάποια ζημιά. Σᾶς εἶπε ἐπίσης ὁ κ. Μήνης ὅτι ἡ κατασκευή καί ὁ μηχανισμός τῶν κροτίδων ἦτο τέτοιος πού ἔδγαζαν ἕναν προειδοποιητικόν συριγμόν.

Καί τό μεγαλύτερον ἐπιχείρημά μας εἶναι, συνέχισε ὁ κ. Μαγκάκης, ὅτι ἐξερράγησαν 19 ὁμβδαι ὅπως θέλετε νά τίς ὀνομάζετε καί ὅμως δέν ἔχουμε οὔτε μία ἀπλῆ γρανατζουνιά.

Ἡ κ. Κέννεντυ ἄνοιγε τήν πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου εἰς τήν ὁδόν Νοταρᾶ, ὅταν ἐξερράγη ἡ «ὁμβδα» καί ὅμως δέν ὑπέστη ἀπολύτως τίποτε. Ποῦ εἶναι ὁ κίνδυνος προσώπων;

Ὑπάρχουν καί οἱ ἐκθέσεις τῶν πυροτεχνουργῶν. Γράφουν: «μικρά ἰσχύς μικρά ἀποτελέσματα».

Ἐδῶ δέδεια προσπάθησαν νά ἀλλάξουν τάς καταθέσεις των. Δέν τούς κατηγορῶ. Θά πρέπει, ὅμως νά γνωρίζουν ὅτι δέν μποροῦν νά ὑποτιμοῦν τήν νοημοσύνην μας».

Ὁ κ. Εὐάγ. Μαχαίρας

Εἰς τήν ἀγόρευσίν του ὁ κ. Εὐάγγελος Μαχαίρας ἐτόνισε ὅτι ὁ κ. Μήνης ἐγαλλουχήθη μέ τρία βασικά ἰδανικά «Ἀγάπη πρός τήν Πατρίδα, τήν Ἐλευθερίαν καί τήν Δημοκρατίαν.

Ἀκολούθως ἀνεφέρθη εἰς τήν πολεμικήν δρᾶσιν τοῦ κ. Μήνη καί συνέχισε: Εἰς τήν εἰρηνικήν ζωήν ὑπῆρξε ἄριστος οἰκογενειάρχης, ἀνιδιοτελής, ἀνοιχτόκαρδος, ἀλτρουϊστής καί ἐντιμώτατος. «Δέν ἐπανεπαύθη, ἐτόνισεν ὁ κ. Μαχαίρας στίς δάφνες του. Πιστεύει ὅτι τό καθῆκον τοῦ Ἕλληνος πολίτου εἶναι νά ἐνδιαφέρεται γιά τήν δημοσία ζωή. Τό «Βασίλη κάτσε φρόνιμα νά γίνης νοικοκύρης» πού διδάχτηκε ἀπό ξένους καί ντόπιους ἀφέντες τό ἀποδοκίμασε.

Ὁ Μήνης λατρεύει τήν Ἐλευθερία καί τήν Δημοκρατία. Καί δέν δέχεται μέ κανέναν τρόπο τόν περιορισμό οὔτε τῆς μιᾶς, οὔτε τῆς ἄλλης. Κατά μείζονα λόγον τάν στρατγαλισμό καί τήν κατάργηση, μέ ὁποιαδήποτε δικαιολογία.

Ἐπειδή ἔχει ὁ ἴδιος πολύ ἀγωνιστεῖ, ἐπειδή ἔχει δώσει τό αἷμα του κι' ἔπαιξε γιά τά πολύτιμα αὐτά ἀγαθά ἑκατοντάδες φορές τήν ζωή του, δέν δέχεται οὔτε τήν ἀνασταλή, οὔτε τόν γύψο, οὔτε τόν περιορισμό τῆς ἐλευθερίας γιά τήν οἰκονομική ἀνάπτυξη.

Στήν συνέχεια ὁ κ. Μαχαιρᾶς ἀσχολήθηκε μέ τό νομικό μέρος τῆς ὑποθέσεως καί συνέχισε: «Οἱ Κατηγοροῦμενοι ἐτοποθέτησαν μικρούς, ἀσημάντου ἰσχύος ἐκρηκτικούς μηχανισμούς, ὄχι πρός πρόκλησιν «κοινοῦ κινδύνου», ἀλλά πρός πρόκλησιν θορύβου. Τοῦτο ἀναφέρεται καί ἐπαναλαμβάνεται εἰς ὅλκα καί πλέον ἐκθέσεις πραγματογνωμοσύνης. Αἱ ἐκθέσεις αὗται συνεταγησαν εὐθύς μετά τήν ἔκρηξιν περί ἧς πραγματεύονται. Ὅταν οἱ δράσται δέν ἦσαν γνωστοί καί οἱ πραγματογνώμονες ἦσαν ἀνεπηρέαστοι. Καί μετ' ἐξέτασιν τῶν εὑρεθέντων εἰς τέν τόπον ἑκάστης ἐκρήξεως ἰχνῶν, καί τῶν εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις προκληθεισῶν ἐντελῶς ἀσημάντων ζημιῶν, ἀπεφάνθησαν ὅτι ἐπρόκειτο περί βομβῶν ἐλαχίστης ἰσχύος, αἱ ὁποῖαι ἐτοποθετήθησαν ὑπό τῶν ἀγνώστων, τότε, δραστῶν, πρός πρόκλησιν θορύβου καί μόνον». Καί ὁ κ. Μαχαίρας κατέληξεν:

«Ἐάν ὁ Μήνης δέν ἔμενε ἀνάπηρος στήν 7η πτώση του θά συνέχιζε τήν ἡρωϊκή του δράσι καί ἀσφαλῶς ὁ θάνατος τόν ὁποῖο συνεχῶς προκαλοῦσε κάπου θά ἔστηνε τήν ἐνέδρα του καί θά τόν εἶχε ἐκδικηθῆ γιά τήν τόση περιφρόνηση πού ἔδειξε ἀπέναντί του.

Γιατί πράγματι ὁ Μήνης πολύ τόν περιφρόνησε τόν θάνατο. Γι' αὐτό τοῦ ταιριάζει ἀπόλυτα αὐτό τό ἀμίμητο πού ἔγραψε ὁ Μακρυγιάννης:

«Ἀπάνω στήν ἀλήθεια μου ἀκόμα καί τόν θάνατο τάν δέχομαι. Τί τόσες φορές τόν ἐξύγωσα τόν θάνατο ἀδελφοί μου καί δέν μέ πῆρε. Πού γιά τοῦτο τό θάνατο καταφρονῶ, κι' ἐπάνω στήν ἀλήθεια μου πεθαίνω».

Ὁ κ. Ἀργυρόπουλος

Ὁ συνήγορος τοῦ κ. Παντελάκη, κ. Χριστόφορος Ἀργυρόπουλος, εἶπε μεταξύ τῶν ἄλλων:

«Ὁ κ. Ἐπίτροπος ἐχαρακτήρισε κατ' ἀρχήν ὡς παιδαριώδη καί δεύτερον ὡς παράλογον τόν τρόπον διαμαρτυρίας τοῦ κ. Παντελάκη. Πεποιθησίς μου προσωπική εἶναι ὅτι ὁ κ. Παντελάκης εἶναι ἐναντίον τῆς βίας καί αἱ πράξεις του δέν ἐδημιούργησαν κίνδυνο εἰς ἀνθρωπίνην ζωήν.

Καί τόσο νέος ἐτιμήθη ἐδῶ διά τῆς παρουσίας ἑνός ἀκαδημαϊκοῦ καί πολλῶν καθηγητῶν ἑλληνικῶν καί ξένων πανεπιστημίων, οἱ ὁποῖοι ἦλθαν εἰς τήν Ἑλλάδα εἰδικῶς δι' αὐτόν. Τοῦτο καί μόνο εἶναι ἀρκετό, ὡς ἀπάντησις εἰς τόν χαρακτηρισμόν του ὡς ἀναρχικοῦ ἤ ἐγκληματίου.

Ἐπιτρέψατέ μου, πάντως, νά ἐπικαλεσθῶ καί ὡρισμένας συμπτώσεις, αἱ ὁποῖαι, ὑπό τάς γνωστάς προϋποθέσεις, καθίστανται καί συμπτώματα. Ἔχομεν ἐδῶ ὡρισμένας ἐκρήξεις. Ἐκεῖνος, ὅμως, ὁ ὁποῖος παραδιάζει ὡρισμένους κανόνας τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου δύναται νά θεωρηθῆ ὡς συγγνωστός, ἐάν συντρέξουν ὡρισμέναι προϋποθέσεις. Πέραν τῶν περιπτώσεων τοῦ τεθειμένου δικαίου ὑπάρχουν καί αἱ περιπτώσεις τοῦ μή φευκτοῦ τῆς ἀνθρωπίνης ὑπαιτιότητος, ὅταν ἐνεργή τις προς ἐκπλήρωσιν σαφῶς ἠθικῆς ἐπιταγῆς. Ὑπενθυμίζω ἐπ' αὐτοῦ, τήν διδασκαλίαν τοῦ Χωραφᾶ καθώς καί τοῦ καθηγητοῦ Γ. Μαγκάκη, ὁ ὁποῖος πέρασε καί αὐτός ἀπό τά σκαμνιά τῆς αἰθούσης τοῦ Στρατοδικείου.

Ὑπάρχει ἡ θέσις τοῦ κ. Παντελάκη, ὅπως διεκηρύχθη ἐπισήμως ἐδῶ, ὅτι εἶναι ἐναντίον τῆς βίας. Εἶναι δυνατόν νά ὑποστηριχθῆ ὅτι ἡ τοποθέτησις τῶν κροτίδων αὐτῶν ἐγένετο πρός ἄλλον σκοπόν πλήν τῆς ἐκφράσεως διαμαρτυρίας; Πρός ποῖον ἄλλον σκοπόν ἐνήργησαν οἱ κατηγορούμενοι; Τό μονο πού ἐπεδίωκον ἦτο νά δημιουργήσουν θόρυβον, νά προκαλέσουν συζήτησιν ἐπί τοῦ πολιτικοῦ μας προβλήματος, εἰς τήν Ἑλλάδα καί τό ἐξωτερικόν.

Ὁ κ. Σ. Κανελλόπουλος

Τελευταῖος ἐκ τῶν συνηγόρων ἠγόρευσεν ὁ κ. Σ. Κανελλόπουλος, ὁ ὁποῖος, μεταξύ ἄλλων, ἀνέφερε:

«Θεωρῶ τιμή μου νά ὑπερασπίζω τόν κ. Παντελάκη, ἕναν ἐξαίρετο πολίτη, ἕναν διεθνώς ἀνεγνωρισμένο ἐπιστήμονα, πού τιμᾶ τό ὄνομά του, τήν ἐπιστήμην καί τήν Ἑλλάδα. Ἀκούσατε δι' αὐτόν ὕμνους ἀπό τοῦ στόματος ὄχι μόνον Ἑλλήνων ἀλλά καί ξένων καθηγητῶν Πανεπιστημίων, πού ἐγκατέλειψαν τάς ἑνασχολήσεις των εἰς τήν πατρίδα των διά νά ἔλθουν νά ὑπερασπισθοῦν ἕναν ἐξαίρετο συνάδελφόν των. Καί ὅμως, ὁ ἄνθρωπος αὐτός χαρακτηρίζεται ἐγκληματίας.

Ἐγκληματίας ἐπίσης θεωρεῖται καί ὁ κ. Μήνης, ὁ ὁποῖος πέραν τῶν παρασήμων πού κατέκτησε εἰς τόν στρατόν ἔχει καί ἄλλα, μέσα εἰς τό κορμί του, τάς σφαῖρας.

Ὁ κ. Ἐπίτροπος χαρακτήρισε τούς κατηγορουμένους ὡς ἐγκληματίας διεθνοῦς μορφῆς, ἀναρχικούς, μηδενιστάς. Ἀποκρούω μέ ὅλην τήν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου τούς χαρακτηρισμούς αὐτούς. Δέν ἀρμόζουν εἰς τούς κατηγορουμένους. Ὁ Παντελάκης θά παραμείνῃ ἐκεῖνος πού εἶναι, τό ἴδιο καί ὁ Μήνης».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Κανελλόπουλος ἀνεφέρθη εἰς τό νομικόν μέρος τῆς συρροῆς ἐγκλημάτων καί συνέχισε:

Τό ἔγκλημα εἶναι ἕνα κοινωνικό φαινόμενο. Δέν μποροῦμε νά ἀπομονώνουμε τήν πράξιν ἀπό τήν κοινωνία καί τήν ἐποχή της. Ὁ πυρετός δέν εἶναι νόσος, εἶναι τό σύμπτωμα τῆς νόσου. Αὐτοί οἱ βομβισταί, μέχρι αὐτῆς τῆς ἡλικίας, ἔκαναν ποτέ χρῆσιν βαρελότων; Ἐτοποθέτησαν ποτέ ἄλλοτε ὁμβδας εἰς αὐτακίνητα; Βεβαίως ὄχι. Ἀλλά ὅταν κάποιος μέ πιάσῃ ἀπό τόν λαιμό καί δέν μπορῶ νά ἀναπνεύσω θά τοῦ δαγκώσω τό χέρι. Ἄν ἐπικρατοῦσε διαφορετική κατάσταση στήν χώρα μας δέν θά κατέφευγαν εἰς αὐτά τά μέσα. Δέν εἶναι οὔτε ἐγκληματίαι οὔτε μηδενισταί. Εἶναι στρατιῶται καί πρόμαχοι μιᾶς μεγάλης καί πανανθρώπινης Ἰδέας, τῆς Ἰδέας τῆς ἐλευθερίας».

Μετά τό πέρας τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Κανελλοπούλου τό δικαστήριον ἀπεσύρθη καί ἐξέδωσε τήν ἀπόφασίν του.

Τήν δίκη τῶν κ.κ. Μήνη καί Παντελάκη, παρηκολούθησαν πολλοί προσωπικότητες τοῦ ἐξωτερικοῦ, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ Βρετανικός βουλευτής τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος κ. Φρίσσον καί ὁ κ. Μαρτέν Ἀσσάρ, καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γενεύης καί ἐκπρόσωπος τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Νομικῶν.

ΟΙ «ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ» ΣΤΑ ΑΝΩΤΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

αὐτάς ἰσχυράς «πόλεις» τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος;

Αἱ Ἀθῆναι, ἡ ἱστορικό δικαιώματι πρωτεύουσα τῆς νέας Ἑλλάδας, τό κλέος τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, τό προσκύνημα τῶν πνευματιεῶν ἀνθρώπων ὅλου τοῦ κόσμου, στεφανωμέναι μέ τήν Ἀκρόπολιν, τό μέγιστον καί κάλλιστον μνημεῖον τῆς ἀνθρωπίνης ἀρχιτεκτονικῆς τοῦ κατεσκεύασαν οἱ τεχνῖται τῆς Ἀθηναϊκῆς Δημοκρατίας καί τοῦ τό κάλλος καί τήν συμμετρίαν του συνέλαβε ἡ ἐλευθέρα σκέψις τῶν Ἀθηναίων ἀρχιτεκτόνων. Ἡ Ἀτλαντη, μία σχετικῶς ἄσημη πόλις τῆς Ἑλλάδος τήν ὁποίαν ψάχνουν νά εὕρουν εἰς τόν χάρτην οἱ ἐνδιαφερόμενοι τουρίσται.

Καί ἐτελείωσε τήν ὁμιλίαν του μέ μίαν παραίνεσιν πρός τά ἄτομα καί τά ἔθνη, νά προσέχουν πολύ ὅταν προσπαθοῦν νά ἀντιγράψουν τήν ἀρχαίαν Ἑλλάδα. Ὅταν μετ' ὀλίγας ἡμέρας συνήντησα εἰς τό Βερολίνον τόν καθηγητήν Ἐξαρχόπουλον, μοῦ εἶπεν ὅτι εἰς δεῖπνον εἰς τό ὁποῖον προσεκλήθη, Γερμανός πρύτανις, προφανῶς κατ' ἐντολήν τῶν συναδέλφων του, εἰς ἰδιαίτερον συνομιλίαν τοῦ περιέγραφε τάς «δυσχερείας» τάς ὁποίας ἀντιμετώπιζαν οἱ πανεπιστημιακοί διδάσκαλοι ἐν Γερμανίᾳ ὡς ἐκ τῆς ἐντολῆς τήν ὁποίαν εἶχον νά μή λέγουν τίποτε τό ὁποῖον νά ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν πρός τάς ἀρχας τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς θεωρίας, καί τάς ὁποίας ἐντολῆς τήν ἐφαρμογήν ἐπεβάλετον ἀγρίπνως «κομματικοί ἐπίτροποι» εὑρισκόμενοι ὑπό διαφόρους τίτλους καί προσχήματα εἰς τά πανεπιστήμια, μέ ἀποτέλεσμα σοβαρότατον περιορισμόν τῆς ἐλευθέρας διδασκαλίας καί τήν ἀνυπαρξίαν ἐν τῇ οὐσίᾳ πραγματικῆς διδασκαλίας τῆς φιλοσοφίας.

Ἀναφέρω τό περιστατικόν αὐτό διά δύο λόγους:

Πρώτον διά νά τονίσω ποῖα ἀποτελέσματα δυνατόν νά ἔχῃ ἡ παρουσία «ἐπιτρόπων» εἰς τάς ἀνωτάτας σχολάς καί δεύτερον διά νά σημειώσω ὅτι καί αὐτοί οἱ ἀδιστακτοι ἐθνικοσοσιαλισταί ἠσθάνθησαν τήν ἀνάγκην νά καμουφλάρουν τούς «ἐπιτρόπους» ὑπό διαφόρους τίτλους, καί δέν ἐτόλμησαν νά ἀποστείλουν ἀκυβερνητικούς» «ἐπιτρόπους» εἰς τά πανεπιστήμια τῆς Γερμανίας. Δέν ἀποκλείεται βεβαίως ἡμεῖς νά σκεπτόμεθα μέ πολλύν συναισθηματισμόν, καί ὁ ρεαλισμός τῆς «νέου τύπου Δημοκρατίας» νά προβλέπῃ ἐπιτρόπους καί μέ μαστίγιον μάλιστα, ἀλλά χρειαζεται προσοχή, διά νά σοβαρολογήσωμεν. Ἡ νεολαία, καί δή ἡ φοιτητική, δέν ὑποτάσσεται, οὔτε προσελκύεται μέ τάς οἰσεδήποτε ὑλικάς παροχάς. Καί μόνη ἡ παρουσία «Στρατιωτικῶν» οὐσιαστικῶς «ἐπιτρόπων» εἰς τούς πανεπιστημιακούς χώρους εἶναι ἱκανή νά δημιουργήσῃ χάσμα ἀγεφύρωτον μεταξύ τοῦ Κοάτους καί τῆς νεολαίας τῆς μελλούσης δηλαδή πνευματικῆς ἐλληνικῆς ἡγεσίας. Καί τό χάσμα αὐτό εἶναι ἐνδεχόμενον νά πλησωθῆ ἀκριβό μίαν ἡμέραν κοντινήν ἤ μακαινήν. Καί ἐάν ἡμπορούσαμεν νά ἐρωτήσωμεν τόν Κολοκοτρώνην καί τόν Ζαΐμην οἱ ὁποῖοι μετά τό λουτρόν τοῦ αἵματος διά τήν ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας, ἐπέδλεπαν θημεωνικῶς τούς κτίστας πού ἔκτιζαν τό πανεπιστήμιον, εἶμαι δέδαιος ὅτι θά διαφωνοῦσαν ριζικά διά τήν παρουσίαν τῶν κομισσαρίων εἰς τό πανεπιστήμιον αὐτό.

Μετά πλείστης τιμῆς

Κ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀντιστράτηγος ἐ.ἀ.

Ἡ Ἀμάλα Οὐέλαν, ἡ φοιτήτρια πού ἤθελε νά καταρρίψῃ τό ρεκόρ ἀριθμοῦ ἐρασιῶν καί πλήρωσε μέ τή ζωή της τήν ἀχαλίνωτη ἐρωτική της βουλιμία.

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ;

Μυστηριώδης θάνατος ὡραίας φοιτήτριας στήν Ἀγγλία

ΛΟΝΔΙΝΟ, 21.

Τό μυστήριο γύρω ἀπό τή δολοφονία τῆς ὡραίας φοιτήτριας Ἀμάλα ντέ Βέρε Οὐέλαν, 22 ἐτῶν, ποῦ βρέθηκε στραγγαλισμένη μέ μιά γυναικεία κάλτσα στό διαμέρισμά της τόν περασμένο Νοέμβριο, ἐξακολουθεῖ νά ὑφίσταται καί νά προβληματίζη τίς ἀστυνομικές ἀρχές.

Ἡ ἀστυνομία ἔχει ἀνακρίνει πάνω ἀπό 700 ἄτομα, τά μισά περίπου ἄνδρες καί γνωρίζει ὅτι ἡ Ἀμάλα εἶχε δεκάδες φίλους. Κανένας ὅμως ἀπό αὐτούς δέν ὑποπτευόταν τήν ὕπαρξη τῶν ἄλλων. Ὁ Στέφεν Χοϊαμς, 22 ἐτῶν, κατέθεσε στόν ἀνακριτή τά ἑξῆς: «Συνάντησα τήν Ἀμάλα ἔξω ἀπό τό σπίτι μου ἐνῶ περίμενα ἕνα ταξί. Μοῦ ζήτησε φωτιά καί ἄρχισε τήν κουβέντα. Περπατήσαμε γιά λίγο μαζί καί ὕστερα μοῦ πρότεινε ν' ἀνεβῶ στό διαμέρισμά της, χωρίς νά μοῦ πῆ τίποτα ἄλλο, ἔσδησε τά φῶτα, γδύθηκε καί κάναμε ἔρωτα. Ἔκτοτε δέν τήν ξαναείδα».

Δύο ἄτομα πού πιστεύεται ὅτι εἶδαν τήν Ἀμάλα λίγο πρίν βρεθῆ δολοφονημένη εἶναι ὁ Ἀλεξάντερ Τζέφφερσον καί ἡ Ἄνν ντέ Μιστράλ. Ὁ Τζέφφερσον συνάντησε τήν Ἀμάλα καί τήν Ἄνν στό διαμέρισμα τῆς πρώ ἡς καί ἐπρόκειτο νά τίς δοηθήση νά βροῦν δουλειά. Ἡ Ἄνν κατέθεσε σχετικά τά ἑξῆς: «Ἔδραμε καί τά ροῦχα μας εἶχαν δραχῆ. Ἔβγαλα τό πουλόβερ μου γιά νά στεγνώση, ἡ Ἀμάλα ἔδγαλε καί ἐκείνη τή μίνι φοῦστα της γιά νά ἀλλάξη. Ἤπιαμε ζεστό οὐΐσκυ. Ἔδγαλε καί ὁ Τζέφφερσον τά ροῦχα του. Εἶχα πιῆ πολύ οὐΐσκυ καί δέ θυμᾶμαι πολύ καλά τί ἐπακολούθησε. Ἀρνοῦμαι πάντως ὅτι κάναμε ὁμαδικό ἔρωτα ἤ ὅτι ὁ Τζέφφερσον εἶχε σεξουαλική ἐπαφή μέ τήν Ἀμάλα».

Ὅταν οἱ ἀστυνομικοί ἀνοκάλυψαν τό πτῶμα της, τά ἐσώρουχά της ἦταν κατεδασμένα καί τό φουστάνι της ἀνεδασμένο. Ὁ ἰατροδικαστής πάντως δήλωσε ὅτι δέν εἶχε προηγηθῆ σεξουαλική ἐπαφή.

ΔΥΟ ΔΙΑΡΡΗΞΕΙΣ

Ἄγνωστος διέρρηξε τό γραφεῖο τοῦ πολιτικοῦ μηχανικοῦ Ἀθαν. Λουκάκου (Σόλωνος 113, 5ος ὄροφος) καί ἔκλε : ἀπό τό ταμεῖο 39.500 δραχμές.

● Δεκαεπτά χιλιάδες δραχμές ἔκλεψε ἄγνωστος ἀπό τό καφενεῖο τοῦ νοσοκομείου «Εὐαγγελισμός».

Μέ τούς 9 ἀπό τούς 11 δικασθέντες 97 ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

Σχολῆς στούς φοιτητάς κατά τή διάρκεια τῆς σημερινῆς συγκεντρώσεώς τους.

Στήν Πάντειο

Παράλληλα, σέ χθεσινή συγκέντρωση 1.000 περίπου φοιτητῶν τῆς Παντείου, στήν ὁποία παρευρέθηκαν ἡ Σύγκλητος καί πολλοί καθηγητά τῆς Σχολῆς, ὁ πρύτανις κ. Δημάκης, ἀφοῦ ἀδήλωσε ὅτι γιά πρώτη φορά μιλάει σέ τόσο πλατύ ἀκροατήριο, ὑποσχέθηκε τή λύση φοιτητικῶν προβλημάτων: Ἀκολούθως, ὁ καθηγητής κ. Τσάκωνας μίλησε γιά «ἔναρξη ἀγῶνος ἐκ μέρους τῶν καθηγητῶν ἐναντίον τῆς στρατεύσεως τῶν φοιτητῶν» καί γιά «ἐπαναφορά τῶν στρατευθέντων στίς Σχολές τους», καθώς ἐπίσης καί γιά «τήν ἐπιστροφή, μέσω τῆς Συγκλήτου, τῶν ταυτοτήτων καί φοιτητικῶν δελτίων